

H. M. de Koningin aanvaardde bijzonder geschenk

Gedicht uit ons blad werd artistieke jubileum-gave - Vorstelijke belangstelling voor Brabants welvaart

ZO KAN EEN PLAN rijpen: het jubileumgedicht ter ere van het gouden Regeringsjubileum van H. M. Koningin Wilhelmina in het Dagblad De Stem is aanleiding geworden voor de directeur van de Coöp. Zuivelfabriek van Gilze, de heer W. v. d. Wildenberg, opdracht te geven aan de glazenier Jan Willemen uit Dongen daarbij een allegorische tekening te maken. Gisteren werd aan de opdrachtgever en aan Jan Willemen in gezelschap van de dichter Leo Boekraad de hoge eer aangedaan, dat H. M. Koningin Juliana het vorige week gereed gekomen kunstwerk persoonlijk als geschenk bij gelegenheid van Haar koperen huwelijksfeest in ontvangst nam op Paleis Soestdijk.

Wat heeft 't voor zin binnen de grenzen van deze ontvangst ten Paleize uitvoerig het aankomen en de eerste indrukken weer te geven? Immers het geheel wordt volkomen overstraald door de persoon van H. M. de Koningin, die even eenvoudig als vorstelijk deze drie Brabantse mensen heeft willen begroeten. Na de eerste kennismaking luisterde de Koningin aandachtig naar wat Haar werd verteld over de totstandkoming van het kunstwerk en zichtbaar was zij verheugd, toen duidelijk werd gemaakt dat twee hoofdmotieven daaraan ten grondslag liggen: Haar Moeder als lichtend voorbeeld voor allen die de Koningin eren en liefhebben als Landsvrouw en als Moeder van het Nederlandse volk en ten tweede die in beeld gebrachte onverbreekbare eenheid van het Koninkrijk van Nederland en Indonesië als zelfstandige grootheden, overkoepelend verbonden door de Kroon.

„Dat jullie, kunstenaars, dit zo mooi tot uitdrukking kunnen brengen“, zei

H.M. tot driemaal toe en de belangstelling voor het geschenk zag men allengs groeien tot een hevige spanning, waarbij vreugde en dankbaarheid om de voorrang streeden. „Wat zijn de mensen toch goed voor me, dat zij telkens weer nieuwe attenties weten te verzinnen“, was Haar commentaar en met onverminderde hartelijkheid drukte H. M. de hand van de bezoekers, terwijl ze zei: „Voor zoveel schoons kan ik geen goede woorden vinden“.

DIT was nog niet alles. De heer v. d. Wildenberg had voor de Prinsesjes als aardige attentie het product meegebracht, waarover we op deze plaats reeds eerder uitvoerig schreven: een kunstvol uitgevoerde conservator, gevuld met het edele product van zijn enkele maanden geleden te Gilze ingerichte fabriek van consumptie-ijis. De Koningin vond daarin aanleiding te vragen naar de mogelijkheden van de Brabantse zuivelindustrie.

Directeur van de Wildenberg kon plotseling, alle in deze omgeving uiteraard begripelijke schroom laten varen en vertelde honderd uit over de toekomstige moeilijkheden van de Brabantse boer, die naar zijn mening gedeeltelijk kunnen en zullen worden opgevangen door in het groot edele zuivelproducten, zowel geschikt voor de buitenlandse als voor de binnenlandse markt, te gaan produceren. H.M. sprak de hoop uit, dat de Brabantse boer dank zij zulke energiek opgezette en uitgevoerde plannen een toekomst van bloei en welvaart zal tegemoet gaan. Het onmiddellijk voordeel van deviezenwinst noemde zij met dankbaarheid en met woorden van lof.

Nog iets te vertellen over de totaalindruk van dit bezoek, dat ongeveer een half uur duurde, is uitermate moeilijk. Het persoonlijk contact met Haar, die de eenvoud en de hartelijkheid in persoon is, die zich in Haar gesprekken telkens weer Koningin en moeder toont, met Haar ook, die door Haar charme van karaktervolle dienende vrouw aan een gesprek een vorstelijk cachet en 'n waardevolle inhoud vermag te geven, tart iedere beschrijving. Men gaat uit het Paleis anders weg dan men er binnen kwam er is iets diep binnen in je hart gebeurd, dat nimmer meer is uit te wisselen of te ontnemen. Oranje en het Vorstenhuis zijn een stuk van je meest eigen leven geworden, omdat Koningin Juliana binnen dertig minuten aan haar toehoorders dat intens gelukkig makende gevoel weet te schenken: iedere Nederlander persoonlijk ontvangt Mijn warme en oprechte meelevende belangstelling, want krachtens de taak, mij door God op de schouders gelegd ben Ik van mening, dat ieder meer recht heeft op Mij dan Ik zelf.

ZO ongeveer zijn de gedachten, die men door zijn brein weet gaan gedurende zo onvergetelijke ogenblikken, waarop de Koningin vragen stelt over Brabant en zijn noden, over de grote en kleine belangen ook van het gezinsleven van de bezoekers en



De glazenier Jan Willemen uit Dongen en de heer W. v. d. Wildenberg uit Gilze, poscerden gisteren te Breda voor onze fotograaf, enkele minuten voor zij naar het Paleis Soestdijk vertrokken.

dan vertelt, eenvoudig en hartelijk, over „Mijn man en mijn kinderen“. Bijzonder treffend was, dat zij tot enkele malen toe „Haar man“ die niet aanwezig kon zijn verontschuldigde, omdat hij met het feest zo druk was: u weet hoe dat gaat, dan mag Moeder sommige geheimzinnig afgesloten kamers niet zien voor de dag er is“. Waarop we niet anders wisten te antwoorden dan „Majesteit, het is een aangename ontdekking, dat Uw gezin is als het onze“, hetgeen Zij, verheugd en gelukkig glimlachend, beaamde. We zijn weg gegaan met het gevoel: dit was een mijlpaal in ons leven.